

निलम्नत्वाच्चैष्ट्रकौप्यौ गुणोत्तरौ । स्निग्धत्वात् स्वादु-
पाकत्वात् तयोर्वाप्या गुणोत्तराः । नादेया गुरयो
मध्ये यस्मात्पुच्छास्यचारिणः । सरस्तडागजानान्तु
विशेषेण शिरोलघु । अदूरगोचरा यस्मात्तस्मादुत्सोदपा-
नजाः । किञ्चिन्मुक्त्वा शिरोदेशमत्यर्थं गुरवस्तु ते । अ-
धस्ताद्गुरवो ज्ञेया मत्स्याः सरसिजाः सृताः । उरोवि-
चरणात्तेषां पूर्वमङ्गं लघु सृताम् । इत्यानूपो महाभि-
स्यन्दिमांसवर्गो व्याख्यातः । तत्र शुष्कपूतिव्याधितविष-
सर्पहतदिग्धविह्वजीर्णं क्षयवाला नामसात्व्यचारिणां मां-
सान्यभक्ष्याणि यस्माद्द्विगतव्यापन्नपहतपरिणतः त्यासंपू-
र्णवीर्यत्वाद्दोषकराणि भवन्ति । व्यरोचकं प्रति-
श्यायं गुरु शुष्कं प्रकीर्तितम् । विषव्याधिहतं सृत्तुं
बालं छर्दिञ्च कोपयेत् । कासश्वासकरं हृष्टं तिदोषं
व्याधिदूषितम् । क्षिन्नसृत्तुं शजननं क्षयं वातप्रकोपणम् ।
एभ्योऽन्यं प्रासुपादेयं मांसमिति । स्त्रियश्चतुष्पादेषु पुमांसो
विहङ्गेषु महाशरीरोष्वत्यशरीरा अल्पशरीरेषु महाश-
रीराः प्रधानतया एवमेकजातीयानां महाशरीराः प्र-
धानतयाः । स्थानादिकृतं मांसस्य गुरुलाघवसुपदे
व्यामः तद्यथा-रक्तादिषु शुक्रानेषु घातुषूत्तरो-
त्तरेषु गुरुतरास्तथा सकृद्यिस्त्वन्ध्रक्रोडशिरःपादकर-
कटीपृष्ठचर्मकालेयकयज्ञदन्त्राणि । शिरःस्कन्धं कटी-
पृष्ठं सकृदिनी चात्मपक्षयोः । गुरुपूर्वं विजानीयाद्धान-
वस्तु यथोत्तरम् । सर्वस्य प्राणिनो देहे मध्यो गुरुदा-
हृतः । पूर्वभागो गुरुः पुंसामधोभागस्तु योषिताम् ।
उरोऽपीव विहङ्गानां विशेषेण गुरु स्मृतम् । पक्षोत्-
क्षेपात्मनो दिष्टो मध्यभागस्तु पक्षिणां । अतीव रूक्षं
मांसन्तु विहङ्गानां फलाशिनाम् । हृहणं मांसमत्यर्थं
खगानां पिशिताशिनाम् । सत्स्थाशिनां पित्तकरं वातघ्नं
धान्यचारिणां । जलजानूपजा प्राण्याः क्रव्यादेकश-
फास्तथा । प्रसहाविलवासाश्च ये च जाङ्गलसंज्ञिताः ।
प्रतदा विष्काराश्चैव लववः स्युर्ग्रथोत्तरम् । अल्पाभि-
स्यन्दिनश्चैव यथापूर्वमतोऽन्यथा । प्रमाणाधिकास्तु
स्वजातौ चालसारा गुरवश्च । सर्वप्राणिनां सर्वशरीरे-
भ्योऽपि प्रधानतया भवन्ति यत्कस्य देशवर्तिनस्तानाददीत
प्रधानलाभाभावे मध्यमवयस्कं साद्यस्कमक्लिष्टसुपादेयं
मांसमिति । भवति चोत् । वयः शरीरावयवाः स्वभावो
घातवः क्रियाः । लिङ्गं प्रमाणं संस्कारो मात्वा चास्मिन्
परीक्षिता” ।

क्रव्यघातन पु० क्रव्यस्य क्रव्यार्थं घातयेत्सौ हन-स्वार्थे
णिच्-कर्म्मणि ल्युट् चतुर्थ्यर्थे इत० । ऽसृगमात्वे
शब्दच० । क्रव्यार्थं घातयन्ति घाति-ल्यु । मांसार्थं घातके
रुरूमे सृगभेदे “यत् निपतितं पुरुषं क्रव्यादा नाम
रुरवस्तं क्रव्येण घातयन्ति” भाग० ५।२६।१५ तस्य त-
घात्वोक्तोः “क्रव्येण निमित्तेन मांसार्थम्” श्रीधरः

क्रव्यभुज् पु० क्रव्यं भुङ्क्ते भुज-क्तिन् । ऽक्रव्यभेदे राक्षसे
२क्रव्यादे रुरूमे सृगभेदे च “ससैश्ववः क्रव्यभुगेणमांस
योर्हितः ससर्पिः समधुः पुटाङ्गयः” सुशु० । ३मांसभो-
क्तृमात्वे लि० ।

क्रव्याद् पु० क्रव्यं मांसमस्ति अद्-क्तिप् । ऽराक्षसे २मांसा-
शिनि लि०वेदि० “क्रव्याद्गणपरीवारश्चितान्निरिव जङ्ग-
मः । रघुः क्रव्यादः गृध्रादयः” मत्स्यः “क्रव्याद्भिश्च हतस्या-
न्यैः” मनुः “क्रव्याद्भिः व्याघ्रादिभिः” कुक्कुः “श्वष्ट-
गालखरैर्दोषो यान्यैः क्रव्याद्भिरेव” मनु० च शशवदा-
हके अग्निभेदे “अपान्ने अग्निमामाटं जहि निष्क्रव्यादं
सेधइत्ययं वा आमाद् येनेदं मनुष्याः पक्षाऽश्नन्ति अथ
येन पुरुषं दहति स क्रव्याद् एतावैतदुभावसोऽपहन्ति”
शत० ब्रा० १।२।१।४। “हे अग्ने ! गार्हपत्य ! आमा-
दमग्निमपजहि परित्यज तथा क्रव्यादमग्निं निःसेध
निःशेषं दूरे गमय” वेददी० “योऽग्निं क्रव्यात् प्रविवेश
यो गृहम्” ऋ० १०।१६।१० क्रव्यादोनिप्राप्तिश्च गुरुत-
ल्यगमनमहापातकावशेषवतां मनुक्ता यथा “तृणगुल्म-
लतानाञ्च क्रव्यादां दंष्ट्रिणां तथा । क्रूरकर्म्मजताञ्चैव
शतशो गुरुतल्यगः”

क्रव्याद् पु० क्रव्यमस्ति अद्-अण् उप० सं० । ऽराक्षसे २मांस-
भोजिमात्वे लि० स्त्रियां टाप् सि०को० । “क्रव्यादः शव-
भक्षणे” विधानपा० ५०पृ० उक्ते शब्दभेदे ।
वङ्गेश्व क्रव्यादत्वं भा० आ०७अ० भुगुणा सर्वभक्षत्वे
शामे अग्नेये दत्ते तत्परिहारार्थं शवरूपक्रव्यादनादुक्तम्
“कथं देवसुखो भूत्वा यज्ञभागायभुक् तथा । हृतभुक् सर्व-
लोकेषु सर्वं भक्षत्वमेष्यति” इत्युपक्रमे “लोकानामिह
सर्वेषां त्वं कर्ता चान् एव च । त्वं धारयसि
लोकान्स्त्रीन् क्रियाणाञ्च प्रवर्तकः । स तथा कुरु लोकेश !
नोच्छिद्येरन् यथा क्रियाः । कस्मादेवं विमूढस्त्वमीश्वरः
सन् ह्युताशन ! । त्वं पवित्वं सदा लोके सर्वं भूतगतिश्च
ह । स त्वं सर्वशरीरेण सर्वं भक्षत्वमेष्यसि । अपाने
ह्यर्द्धिषोयास्ते सर्वं भोक्ष्यन्ति ताः शिखिन् ! । क्रव्यादा